

ZOMBOR és VIDÉKE.

A BÁCS-BODROGH-EGYEI EGYESÜLT ELLENZÉK HIVATALOS POLITIKAI KÖZLÖNYE.

Megjelenik hetenkint kétszer: **Vasárnap és csütörtökön.**

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

A bajai utcával szemközti Falcione-féle ház, hova minden, a lap szellemi és anyagi részét illető közlemények, intézkedések és minden díjak fizetendők.

Felolvasó szerkesztő:

Dr. MOLNÁR GYULA.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 frt — Félévre 4 frt — Negyedévre 2 frt.
Naptantóknak egész évre 6 frt. Félévre 3 frt. Negyedévre 1.50.
Egyes szám ára 10 kr.

A törvényhatóságok — és az egyházpolitikai reform.

A törvényhatóságok ama kiváló joga, melyszerint az országot érdeklő bármely politikai kérdést kebelükben megvitathatnak s megállapításait más törvényhatósággal, a kormánnyal vagy az országgyűlés s bármely házával közölhetik, ritkán nyert eddigelő oly nagy jelentőséget, mint most, midőn az egyházpolitikai reformkérdések az egész országot lázas nyugtalanságban tartják.

A haladás és művelődés ellenségei, — papok és fanatikusok váltig izgatnak ezen reformok ellen, melyek hivatva vannak országunk társadalmi s nemzeti egységét megalkotni.

Főm — a hol a „pax” jelszóval hirdetik a habort, lent, a hol nyíltan vallják az előítélet tanait. — egyaránt nagymérvű igazság folyik, különösen a tanulatlan nép között, melynek ezéjja kormányt és parlamentet a közvéleményre nézve tévedésbe ejteni.

Azt akarják elérni a nagymérvű agátatók révén, hogy a korona s annak tanácsosait azt higgyék, hogy a nép az egyházpolitikai reformokat perhorreskálja.

Hangulatot akarnak a fanatizmus hívei fölkelteni az előítélet fenntartása mellett s a haladás követelményei ellen.

És ha bármily csekély sikert képesek is felmutatni, — mozgalom jelentőségét nem szabad kiesniel-nünk, mert tudnunk kell, hogy ezen reformok megvalósíthatása iránt magának a királynak is aggályai vannak.

Ez a körülmény ad kiváló fontosságot a törvényhatóságok kebelében immár nagy lendületet vett mozgalomnak, melyely a papi agutáció ellensúlyozása s a törvényhozási faktorok kételeyének elozlatása ezéjéből a reformok mielőbbi megvalósítását kérelmezik, átírnak egymáshoz, fölírnak kormányhoz s parlamenthez.

Semmi kétség abban, hogy a törvényhatóságok hazafias kötelességet teljesítenek, ha a törvényadta jogukkal

élnek s mi kiváló súlyt fektetünk arra a szolidaritásra, amelyben az eddig megnyilatkozott törvényhatóságok állanak egymással, valamennyien az igazi szabadelvűség zászlaját lobogtatva, szembeszállva bátran az előítélet s vakbuzgóság sötét szellemeivel.

E mozgalom általánoságban való megindítására jó példát szolgáltat a fő- és székváros, mely közelebbi közgyűlésen egy objektív hangot, de az anergját s önértzetet nem nélkülözö fölírásban készül erkölcsi támaszt nyújtani kormány s parlamentnek a reformok gyors keresztülviteléhez.

Zombor sz. kir. város törvényhatósága se maradhat hátra akkor, a midőn ily nagyfontosságú akeziórol van szó s miután az utóbbi városi bizottsági tagválasztás révén erője friss, eleven s lüktető vér vitetett be, kétségtelen, hogy a nemzeti párt itt is fölemeli a meghamisítatlan szabadelvűség zászlaját s csatlakozni fog az országos mozgalomhoz.

Természetesen nem követheti némely törvényhatóság ama viszás fölogását, melyely a mozgalomnak pártpolitikai jellegét akart kölcsönözni s ez alkalmat arra használta föl, hogy a kormánynak a reformok kezdeményezéséről bizalmat szavazzott.

Soha sem tévesztendő szem elől, hogy a törvényhatóság nem állhat pártpolitika szolgálatában s hivatása kizárja a pártpolitikai versengés érvényesülését.

A törvényhatósági teendők legnagyobb részt távol állanak minden politikai színezetöl s törvényszerű közígyazgatás el sem képzelhető a politikai párturalom érvényesülése mellett, mint ezt az átkos Tisza-nera alatt elégszer láttuk.

A törvényhatóságok ne szavazzanak bizalmat a kormánynak, mert e bizalom alapja itt legelőnyre hivatalnokai szolgálékúség.

S mi a zombori városi közgyűlések üdvös tevékenysége érdekében szükségeset tartjuk a pártpolitikát onnan kizárni.

Ily elvek mellett támogatni a szabadelvű eszméket, melyek hálítellenek, hazánk minden politikai pártja zászlajára föl vannak írva, Zombor sz. kir. városának is hazafias kötelessége.

Nem lehetetlen, hogy itt is föemeli tiltó szavát a vallási türelmetlenség, de az igazi szabadelvűség itt sem fog megriadni attól, hogy farkasszemet nézzen a maradásig s előítélettel.

Mert bárha tisztelnünk kell is minden vallás sakalatos tétélet, tisztelnünk kell ama tanokat, melyek a házasság szentségét hirdetik, (hiszen kivétel nélkül, minden vallás azt hirdeti) de meg kell vonnunk ama határvonalat állam s egyház között, a melyel belöl a nemzeti egység megvalósítása, a társadalmi összeforradás keresztülvitele képezi magasztos céljainkat, a melyen tul középkori bigotteria s alacsony érdeksphaerák intrikáinak nyujtunk tág teret s adunk életképeséget.

A terbe tett egyházpolitikai reformok közöl a polgári házasság az, a melyen ellen legtöbb vádat kovácsolnak.

Pedig a polgári házasság ugyszólván védpajzsa a vallásos társadalomnak s halalos ellensége ama szabadságnak, mely manapság a vadházasságok megszámlálhatatlan nemei és s a váloperek erkölcsotlen alapjai révén korrumpálják a nemzeti társadalmat.

Igazság és közmorál.

Lapjainkat, — a fővárosiakat úgy, mint a vidékieket, — rövid idő előtt az a hír járta be, hogy Matkovics Lajos zentai járási főszolgabíró, Vojnits Máté szolgabíró és Jablonszki Miksa adai községi jegyző ellen különböző büntetőndő eszelekmények miatt a fenytő vizsgálat tétéletet folyamataba a kir. Curia határozata folytán.

Közhitvatlankokról van szó, kik részint a polgárok választási joga ellen elkövetett eszelekmények, részint hivatalos hatalommal való visszaélések miatt vonattak felelőségre.

A vizsgálatról lehetetlen részleteket közölni, mert

A „Zombor és Vidéke” tárczája.

Farsangi dal.

Rövid a farsang, mint a lét,
Tánczold át mind a két felet,
Kurtább a böjt is párosan,
A negyven nap csak elshán.

Kardott kötött rég a magyar,
Ha lakaj jött, vagy más vihar,
Most frigyot köt mindenki vel,
Azt mondva: szaporodni kell.

Keress párt! mond a biblia,
Hadd nyíljon a sok rózsafa,
Minden bimbó, a mit terem,
Koszorúdban nyíl' nemzetem.

Menyecske nélkül holt a ház,
Bár nincs halott, ott ul a gyász,
Legénynek a házassodni kell,
Mert elfogyunk harc nélkül, el.

Ne várd a hamvától, fiam,
Üsd össze sarkantyúd, ha van,
Fajunknak szaporodni kell,
Mert tüzhelyünk elalszik, el.

Szent Pál mondotta, úgy hiszem,
Órok tűznel jobb a hymen,
Kövésd! mit mond a jó tanács,
Mit szent Pál mond, az szent írás.

Balaton.

A mákvirágok.

„Pusztulunk, veszünk, miként oldott kéve széthull nemzetünk... énekelik egy idő óta a mi gyönyörűséges mákvirágaink. A közbiztonság kezd szörnyűségesen veszedelmes

jelleget öltetni. Nincs vállalat, akár rablás, akár betöréslopás, vagy csempészetre irányuljon az, amely sikerrel végződnék, amely rajta ne vesztenének a mi jómódjaink. Az a szemféltetés rendőrség mindenbe bele uti az orrat; kivált mióta olyan szépen van szervezve, mint a kulajjárásban és oly szerencsésen ütött ki a rendőrfelügyelői állanak betöltése is, mint Kulán, azóta nincs maradásuk a szegény embereknek... Pusztulunk veszünk! Maholnap még irtogja se lesz jó Maczonkák dicső maradékainak. — Bálics Andrásné szt.-tamási jómódu özvegyasszony n. hó 27-én este úgy 8—9 óra között arra a kellemetlen meglepetésre emelte föl csak pár perczel előbb nyugalomra hajtott fejét, hogy házának utcai ablakait valaki ugyancsak fessegette. Nem szólt semmit, csak várta a következőket. A fessegetés azonban úgy látszik az ablakokon nem vezetett sikerhez, mert csakhamar meg az udvarra nyíló szobaajlón hallatszott a vészjósló hangok. Az özvegy és 14 éves kis eszedélánya mozc-czanni sem mertek. Végre a kis lány elszánta magát egy hős tetterre és kiugrott az ablakon át az utcára. Nagy zajt csapni, a népeket összecsesdíteni pillanat műve volt és a gyönyörűséges mákvirágok meg is oldották a kereket. Az összefutott nép üldözőbe vette őket és egyiket, amelyik t. i. nem tudott jól futni, leverték a lábáról, elnaspángolták, megkötözték és bekísérték. Az elfogott gonosztevőben Putorov Szevian hírneves szt.-tamási mákvirágra ismerték és tőle azt is megtudták, hogy elmenekült társa Sarity Avram szintén szt.-tamási illetőségű gonosztevő volt.

A rendőrség megindította a nyomozást és kitünt, hogy a czégyeres jómódarok valahol az hallották, hogy az özvegyasszony az nap 15,000 frtot vett föl és azt a kis özvegyt szerették volna kézzre kaparítani. Ezért tették az özvegynél tiszteletüket. No de hol van Sarity Avram? A rendőrség sorban járta az egész járásnak ismeretes firmait; a jómódárnak sehol semmi nyoma. A verbási rendőrök fölkeresték Radovanov Lázár ó-verbászi lakost is, aki egyárpászor már összeütözésbe került a rend őreivel: de biz' most nem volt ott az elmenekült. Egyet gondoltak hát a rend éber őrei és másnap újra betoppantak

Radovanov Lázár vendégszerető házába. A keresett ugyan nem találtak ott most sem, hanem találtak helyette ott egy másikat, aki sans gène egy tal fölszeletelt sonkból józúen falatozott.

— Kicsoda ez az idegen? kérdék a rendőrök.
— A sógorom, most jött Szirmiból.
— Hogy hívják?
— Kovácsév Mitó.
— Mit keres itt? — kérdé az egyik rendőr a vendéghez fordulva.

A kérdézt hallgat. Nem tud magyarul.

E közben a kályha mögött valami kis zaj hallatszik, mintha ott élő lény mozgolódnék. A kályhasarok előtt azonban mozdulatlanul áll a házigazda hajadon leánya. A rendőrök odalépnak, félrehúzzák a leányt és előhúzzák — Sarity Avramot. A megkötözés és bekérés hamarosan megtörténik és azután a kedves vendégre kerül a sor. Ezt is bevisszik szépen a község házára, hogy ott igazolja magát. Persze, hogy nem tudja magát igazolni és így ő is a dutyiba kerül.

A fogásról szóló jelentés megjön a rendőrség fardhatatlan felügyelőjének és Varga Karoly felügyelő uram nem róstell éjnek idején a zord hidegben kocsiira ülni és a hely színeire vágtni.

A kihallgatás kezdetét veszi.
— Mit kerestél ekkor meg ekkor itt meg itt?
A kérdézt betegnek tettei magát, fekvé marad.
— Kejl föl! — hangzik a felügyelői parancs.
A megszólított hallgat, csak a szeméit forgatja szájalomra méltóan.

A rendőrök megfogják és udvariasan fölemelik.
— Erresszék el!
Megtörténik és a mákvirág óva t o s a n összeesk.
— Fölállsz mindjárt!
És a jómódar úgy felugrik, mint egy gummilabda.
Átadatik a szt.-tamási rendőrségnek.
— Van-e még valaki? — Kérdi a felügyelő.
— Van még a börtönben egy ember, de az nem tud

annak adatai hivatalos titkot képeznek, — de maguk a vizsgálat alatt állók után egyes részletek kerültek a nyilvánosság elé, melyek nem a legrosszabbaknak tűntek fel ezen derék helyzetet ugyannyira, hogy az úgy reagált névvel legalább is „kényelmetlen.“

Ezen kényelmetlenség annál nagyobb, mert közhivatalnokokról van szó, kiknek üzelmét a törvény is, a közvélemény is sokkal szigorúbb kritika elé veszi, mint a magánember eljárását.

És ennek meg van a maga természetese oka. Mert a magánember ellen, kire a gyamu révi veti árnyékát, módjában áll mindenkinek preventív rendszabályokkal védekezni; a család gyanuja alatt állóda nem bízik vagyonunkat, a tolvaj előtt bezárjuk ajtajainkat, a gyilkost revolverrel fogadjuk és csak ha ezek az eszközök nem elegendők, akkor fordulunk a bírósághoz.

De hogyan védekeznek az ember hatóságai személyek ellen, ha ezeket a büntetendő cselekmény gyanuja disqualifikálja? A végrehajtó hatalom funkcionáriusait nem nélkülözheti a polgárság, bármilyen bünes cselekmény szenye leje is éket. Nem áll módjában a polgárságnak a közhivatalokkal való érintkezést elkerülni, mert a törvény magánéletbe vágó ői sok esetben utalja a hatósághoz, hogy a közélet leggyeszerűbb viszonyai között is kénytelen hozzá fordulni.

Az ember a lovat sem adhatja el közhivatalnok igénybe vétele nélkül, mert járlna van szüksége; az adás-vevés, esere, kölcsön és sok egyéb magánügyletet a magyar ember a városküzében a jegyző előtt köti, még a mulatság sem eshetik meg közhivatalnok nélkül, mert a bál megtartását az előjáróság (id est a jegyző) előtt kell bejelenteni; a keresmai zárót a szolgabírói hivatal engedélyével lehet csak meghosszabbítani, szóval nincs az az élet-, nincs az a jogviszony, melyben ne volna részorvára az ember a közhivatalnok funkciójára.

És ha a közhivatalnokot valamely büntetendő cselekmény gyanuja terheli, még ez esetben sincs rá mód, hogy őt elkerüljük, bár legkisebb bizalmunk sincs senki és funkciója iránt.

A járhatamisító jegyzőt, ha az hivatalában meghagyatik, el nem kerülheti senki, mert minden esetben ő nala kell a járlatot továbbra is kiváltani. Ha a fősztolagabíró a személyes rokon- vagy ellenszenv által vezetett is magát a bártársai és a záróra meghosszabbítás engedélyének megadásra tekintetbe, azért amíg hivatalától fel nem függesztetik, mégis csak őz és nem a „Rima-Murányi Salgó-tarjani köszönbánya részvénytársaság“ igazgatóságához kell fordulniunk engedélyért, ambar előre felünk, hogy az engedélyt nekünk nem adja meg, mert mi éppen nem tevéndük neki.

Szóval: ha a vizsgálat szászor megindított is a közhivatalnok ellen, azért még sincsen módunkban őt elkerülni a hozzátalló ügyekben, ki vagyunk neki szolgáltatva, neki és klikkjének, melynek kezében sorsunk, mindenünk.

Azaz, mégis létezik erre mód, csak hogy e mód uszán a papíron van meg, oly törvényalakjában, melyet a hatalom emberei úgy és azok ellen alkalmazhatnak a mint és akik ellen nekik tetszik.

Az 1886. XXII. t. cz. 107. §-a és az 1886. XXIII. t. cz. 17. §-a egészen a közigazgatási bizottság kezébe adja a közhivatalnok felüggesztésének vagy hivatalában meghagyásának hatalmát büntető vizsgálat esetén.

Oly elastikus e hatalom, hogy a legnagyobb igazságtalanságoknak lehet kuforrásává.

És ennek az elasticitásnak köszönheti a jelen

ezikk bevezetésében említett három úr, hogy ma — ambar ellenük a lapok hírei szerint a polgároknak választási joga ellen követelt büntetendő cselekmény, illetve hivatalos hatalommal való visszaélés miatt vizsgálat van folyamatban, — mégis hivatalaikban meghagytuk, közhivatalnok funkciókat teljesítnek, kezükben tartják polgártársaink sorsát, jólétét, azon polgártársaké, kikben az elkövetett büntetendő cselekmények annak idején méltó megbotrányozást, méltó felhaborodást kelthettek és kik ezen közhivatalnokok ellen bizalommal semmiképpen nem viselhetnek.

„A körülmények képesi“ ezek azon szavak, melyek az idézett törvényekhez kének megadják azt a bizonyos elasticitást.

De hát lehetnek-e terhelőbbek a körülmények, mint mikor egy fősztolagabíró azzal van vádolva, hogy a saját képviselővé választása érdekében követte el a polgároknak választási joga ellen a büntetendő cselekményt? Lehet-e jobban indokolva a felüggesztés, mint az ügyelet szolgabíró és jegyző ellen, kik ama finomus levelező-lappal, mely a múlt évi választások idejéből meg mindnyájunk élénk emlékezetében van, az egész országot kaczajra indítottak?

Minél tulzatosabb elnevezést tanusit a közigazgatási bizottság a vizsgálat alatt álló köztisztviselőik érdekében, annál nagyobb a méltánytalansága a polgárok összeségevel szemben.

Ezeket tartottuk szükségesnek elmondani az igazság és közmorál érdekében.

Felhívás.

Alulírottak elhatároztuk, hogy az országos honvédelmek-re 1893. május 21-én művészen készült I. rez. baktörkoszórú helyezünk, a koszórú tervezése elkesztésére hazánk teljes szobraszt Zala György urat, a szalagra vésendő filirát fogalmására Horvath Gyula orsz. képviselő urat kértük fel.

Előre látható, hogy ez a terv — a melynek végrehajtására a magyar hölygek körében országsszerte gyűjtést indítottunk — olyan helyesséssel és partolással fog mindenfélre találni, hogy a befolyó penzből a költségek fedezése után tekintélyes összeg fog fennmaradni. Ezt az összeget is hazafias cizelóra szantuk, egyik feléből „Honleány“ alapítvány létesítünk, melynek kamatai évente kétszer és pedig Budavár bevételeinek és a királyi par mekronozatásának elfordulón — május 21-én és június 8-án tognak valamely hazafias cizelóra fordítani.

Másik részéből pedig abból az évből, melyben Hazánk tónalásának ezredik évét ünnepljük, négy pályadíj fog kilti zeni, egy-egy olyan irrodalmi, természeti, szobrasztai és zenészi alkotásra, mely egy hazát, annak függetlenségét és szabadságot rajongással szerető nemzet érzelmeit jól kifejező.

Hazánk hölygeinek intézett alább olvasható felhívásunkat azzal a kérséssel közöljük, hogy azt terjesztési s a hazafias cizelóra való gyűjtést támogatni méltóztassék.

Honleányok!

A szabadságot felkésedő honfűi kegyelet az 1848/49-ben elesett honvédek dícső emlékeinek megörökítésére szótort emelt a fényes történelmi multó és Budavár dísz-terén.

Van e honleány, kinek szívébe ne lenne vége a nevezetű év előtti idő magasztos emléke, melybe mindenkinél fialadalommal kevert édes orom és búszkedő érzete vegyül? Van e magyar nő, kinek lelkeben szabadságharcunk hősei iránt érzett halas tisztelet ne honolna? Vane ki e szótort oltárként ne tisztelné? Hozzátok szólnak honleányok, hozzátok, kiknek keblében magyar szív dobog, mely tud túrni és szenvedni; de mindenkégyt hazát szeretni és ügyéért felkesedni. És különben hozzátok, kik e nagy eseményeké látottok, hozzátok, kik nagy részt vettek ki a búból, remege a szerető atya, férj, fiú és testvér drága életéért, nagy részt a fájdalomból és könnyűből is mikor megtudtátok, hogy ők nincsenek többé! Hozzátok szólnak, kik a hazátok iránt érzett szerelmeketé kimondhatatlan sokat szenvedetek és minket mégis hazaszeregetre tanítottatok.

Vegyétek ki a részletek az örmöből is melyet az új nemzedék halaja emelte szótort látna, lehetetlen nem érezni Ennek a halának jó része titeket illet, titeket, kiket most arra kérének hogy munkánkban vegyétek részt, fontjátok velünk a megkezdett koszortú, mely heradhatalban lesz, mint azoknak dícsőség, kiknek szobrán elhelyezendük.

Öregék és ifjak fontjátok a Hazá oltárára helyezendő koszortú, hiszen őseitek, apátok férjeteik és testvéreitek dícsőségét ővezi majd körül e bábér.

Lelkesítsen bennünket az a tudat, hogy anyáink leányai vagyunk, s hogy nem hiában születünk magyar nőnek. Szívünkben igaz felkésedő langya gyul ki mi is felkésedő hazánk dícsőségéért, mint anyáink, kihez a költő így szól.

Magyar hölygek születél!
Tedd hivadadosat!
Budapestben, februárus 15-én.

Falk Mikszánc, alelnök.
Szelestey Gézánc, elnök. Gáspár Andránc, elnök.
Barczay Osaránc, Övezgy Bénárd Lajosné, Bernak Eleké, Boné Gézánc, Böcke Gyuláné, Bursits Antalné, Övezgy Damjánis Janosné, Domótör Sándorné, Eisdorfer Gusztavné, Neznamlási Filap Györgyné Henneberg Emma, Galit Sándorné, Özv. Kovács Péter, Kovács Etelka, Gróf Kreutz Bélané, Forbiger Alberta, Mátus Arisztidné, Mátus Czicza, Morzsnai Karólyné, Minich Józsefné szül. Özv. Ida, Minich Ida, Országh Sándorné, Erzsébetvárosi Patrubny Ferencné, Pazmany Dénésné, Babarac Schwarzer Otóné, Strausz Józsefné, Dévai Szóllósy Istvánné, Telpy Karólyné szül. Egressy Etelka, Telpy Abigail, Telpy Cordelia.

Választmányi tagok.

Megyei s helyi hírek.

• **Zombori kir. folyamtermérség,** a helygy-minisztérium felhívására, már beosztotta menőkeit az egyes lenyeztetett helyekre. És pedig: a hajó szeredel árveréséhez (pesti-megyei terület) valamint a Margitszigetre s a duna-északi vidékre Pakozdy Béla kir. mérnököt küldte ki. A baranyamegyei Margitszigetre, a mohácsi dunaí vidékre, a mohácsi-megyei és molnacs kölködi dunaí vidékre Dutil Lajost és Partos

Bélat; a balföldi dunaí vidékre, továbbá a bezárdi szigetlet védő töltesre, a bezárdi nagyszigetlet védő töltesre emelt védőgátára Vojtek Lajost; a monostorherzeg-kupuszáni és leső kúszaki vidékre, valamint a Ferenc-udvaron monostorszegi szigetlet a kúszaki főgk terjedő vonalra Szilárd Istvánt; az alsó-kúszaki, apatini rákycseregtől ámentesítő területen Apatin közteményi védőtöltes alsó végére Kéto Mót, az apatin-estendő és szentm. dunaí védőtöltes a Patovics-féle telepég terjedő vonalra Bekaszi Karolyt, végre a gombsói vasút közteményi védőtöltes utca a gombsói vasút közteményi területén dunaí védőtöltesre Steinerossor Imret. A folyamtermérség egyben elhatározza, hogy Albrecht főfővezgy felvétel utárolásán belül elbábjart védőtöltesnek esetleges felépítését az uradalom mérnöki hivatala eszközölje a kir. főfővezgyteléssel együtt felügyelje mellett. A barcsaki Dunagigant felv. Beth-Monostor és Bezard között levő, továbbá az örmöböl területét ott masodrendű védőtöltes mentésének vezetését a kir. folyamtermérségnek az esetben elő küldendő mérnökei fogják teljesíteni. A folyamtermérség a kalocsai érszék igazgatóságnak valamint a báró Drasche-Rikard-féle uradalmaknak is felhívta az örmöbölvidék sűrűs megjelölésére.

• **A Kleisz contra Weisz-ügy a jogesetek tárában.** A lapunk múlt számban hozott Kleisz-Weisz-ügy az „Ügyvédok Lapja“ című szaklap „Jogesetek“ című mellékletjén egész terjedelműen közli az első bíróságnak a kir. Curia által a laposnak elfogadott indokolásait döntvényesítő kivonatokat alapul meg. Harom évi jelentőségű megállapodást van a nevezett szaklap Domótör Pal kir. jászabíró ítéletből, ragaszkodván egyzersmind azon kitételekhez is, melyek az indokolásban a felállított jogelvekre vonatkoznak. Az első jogelv, mely általános érdekl. s így iparosnak által megszívlelendő így hangzik: „Az ipartörvény 80. szakasza csak az iparügyek területén körebe tartozó s azon kívül eső munkák közti határt vonja meg, azt rendel, hogy más egyezkedés hiányában az iparos a segédőtől csak az iparüzletéhez tartozó munkát kívánhatja, nem egyzersmind azonkívül eső más munkát, mielőtt nem követeljük az, hogy az iparos az üzlet körébe eső mindennemű munkát kivánhatja a segédőtől.“ — A második jogelv így hangzik: „A segédőtől az szerződés szerinti kötelevénytelé teendő kötelevénytelé más munkára való kényszerítésre egyérvé telendő a földmunkás határidő eltelte előtti elbocsátásával.“ — Végre a harmadik jogelv ez: „Görz-malomban alkalmazott földmunkás tekintetében a földmunkás határidője 3 hónap.“ — Ime a kir. Curia által alaposnak deklarárt bírói indoklás általános hasznai: egyből misik is kellő információt mérhetnek hasonló természetű jogügyekben. A helybeli jogkereső közönségnek különben nem kevese szolgálatát megnyújtására az a körülmény, hogy Domótör Pal kir. jászabíró ítéletét majdnem kivétel nélkül megállják a Kiszalud-bíróságok előtt a sarak.

• **Uj alapító tag a Kiszalud-Társaságban.** Mióta a Kiszalud-Társaság tagjai közé választotta grf. Apponyi Albertet, egymastan jelenneknek az új alapító tagok, a kik alapítványikkal gyarapítják a társaság vajonát. Tovisi Racz György kulai nagybirtokos küldött a napokban szav formot a Pesti Napló szerkesztőségéhez a következő levél kíséretében: Igen tisztelt szerkesztő úr! Bacsibán nagy örömmel fogadtuk grf. Apponyi Albert partvezgyünknek a Kiszalud-Társaságba való választását. Ez örömmel én is kifejeztem óhajtok addi azzal, hogy a Kiszalud-Társaság alapító tagjai közé lépek. Ezebből ide mellettek csak formot, teljes tisztelettel kérvén szerkesztő urat, kegyeskedjék ezint az összeget a Kiszalud-Társaság penztárára beszoaltatni. Fogadjd szí. Tovisi Racz György, nagybirtokos Kulán (Bacs megye). Tovisi Racz, György ur alapítványát eljuttattak Beöthy Zsolt urhoz, a Kiszalud-Társaság titkárhoz.

• **A szabadkai főispánság botlölése,** melyre nézve már annyi különböző verző merült fel rövid idő alatt tan meg fog történni. A szabadkai Jovits Istvánt szeretnek legszivesebben látni a főispáni méltóságban, ő azonban végleg visszalépett. Sándor Béla ideiglenes főispánságnak a bíró nagy rossz fogadtatásra talált, így a harmadik jelölt Kalfa László miniszteri osztálytanácsos jöhet csak szóra, bár őt, mint egy kiváló munka erőt, a kormány nem szivesen enged el. A szabadkaiak óhatásai az, hogy a kormány ne ideiglenes főispánt adjon, mert s mar hat évig tartó ideiglenes főispánt kormányzat alatt, a város körzedei nagyon el lettek hagyalva. Főispánt akartak, a ki Szabadkán szövel, s a ki egész óvadással jelentő idejét úgy Szabadka, mint Baja város érdekeinek.

• **Bíróválasztás.** Szeghgy közzei bírójára nagy szótlóbsággal, és általános felkésedés közti Göbel Filop választották meg.

• **Felbaráti szöretet.** Egyik legszövel, mert legönzetlenebb ivanulási a felbaráti szöretetek, a szegény sorsu gyermekek szerzet orom. Lajuk közönségünkben éven, mikor jó, öreg plebszónok az előszor áldozoknak apró zene képeket és egyegy kiltt ajándékot, mily örömetlő szövel szemekélt mutogattak az utczán egymának a ki dícsölés nebulók a kapott ajándékokat. Nem ritkán a gyakorlati üzletszellem is nyilvánul közöttük ilyenkor, mikor is a szeret képeketkel általában nagyobb a kinalat, a kilttel pedig a kereset. Amde mi ez alhoz az örmöböz képest, mikor az idegi szöretet fel beálltva, a tanítók által kijelölt 22 szegény gyermeknek a szövel egy egész rend rubara mértékét vet. Látni kellett aztán, a jó meleg rubarába dítozt, sőt még gyapuharisnyával is ellátott szegény gyermekek álmodók boldogságot, azt leírni igazán bujos volna. És ezen több mint felszáz forintba kerülő költséget Wilhelm Ferencz, a esonoplyai takaréknézet pénztárosa egymaga viselte. Teljesílni az derék félóra a neki kívánt áldások java része. Dr. Kabos Marton.

• **Ujvidéki monografájja.** Erdújhelyi Menyhért ki Ujvidék sz. kir. városi meghívású város történelmét megírta, — mint a „Z. K.“ írja — művét teljesben elkészítette, s azt meg a mult év őszén átadta a helybeli városi bizottságnak. A hírolók teljes elismeréssel nyilatkoztak a mű felől, s jelentékéslő alapul a t. evi február 3-án tartott városi közgyűlésen egyhangúlag határozattal elrendöltek a műnek a város költségén magyar, nemet és horvát nyelven való kiadását. Együttel a közgyűlés Erdújhelyinek jogszövelényi köszönetét s írói tevélségét eméven szövelészt írtot szövelést meg. A magyar kiadás, mely kéziratban sajtó alá kész, még ez év folyamán meg fog jelenni. Ezt fogja követeni a német és szerb kiadás is.

• **Szegedi halászkö panasz.** A szegedi híros halpátrások gyakoriságot bizonyosan esőkéntenté fogja, a hal évesévt körökben méltó sajnálkozást keltő, azon körülmény mellyel a szegedi halászkö panaszkozók, hogy: nincs hal! Alig van valami, a mi van az is csak apró harsas, és potyka. A nagy halfogás oka a halszövel tölten jelenék állítólag, mert a kiltöntés és tavak vízeiben elpusztult a hal állomány illetve halszövel kifejtésére szövel „felföld“, a jég alatt. A szegedi halászkö által bíró palási és horvati tavakban is nagy a halszövelnyiség.

magyarul, szintén ott találunk, ahol ezt, de nincs pakussza és sehogy sem tudja magát igazolni. . . .

— Hogy hívják?

— Kovácsé Mitónak.

— Micsoda?! — Kovácsé Mitó né tud magyarul? Tudják maguk, hogy ki az a Kovácsé Mitó? — Az a Marczonka bandájából való legnagyobb gazember. Vezessék elő!

Megtörténik.

— Hogy hívják magát?

A kérdezett hallgat.

— Hogy hívják? — hangzik újra de már jóval energikusabbnak a kérdés. — 15,000 ft gospodar, — motyogja szerbül a makvirág.

Tolmács lép közbe és megérteti vele, hogy nem azt kérdezik, hogy mit akart, hanem, hogy mi a neve.

Nem tud magyarul — felel határtalan raffineriával a delquens.

Ekkor elébe áll Varga Karoly uram hatalmas természetével és a fülebe dörgi, hogy még az ablakok is reszegnek beléi:

— Mitó, te nem tudsz magyarul? — Mitó, te nem ismeresz engemet? Mi?!! — Hat ezelőtt 8 évvel, november 11-én, mikor a Brenovicsky Sándor zentai szallosai az ökrököt ellopott és én téged Szabadkan elcsipekelt, arra nem emlékszel?!

— Tudom már, örömezt uram! — felel a makvirág tiszta magyarsággal; — de bizony nem ismerem föl.

Ime így kerülnek hurokra egymás után a megyékben nyúlómódra elősködő gyönyörűség makvirágok. De hogy ez mielőbb megtörténjék, valóban itt volna már az ideje, hogy a rendőrség az egész megyében egyöntetűen szerveztessék. A miénk hal! Istennek derekasan bevalnak és jelesül megfélelnék hivatasunknak, miről legközelebb bővebben szeretnék referálni, ha erre a t. szerkesztőség b. lapjában helyet engedne nekem.

Kulán, 1893. febr. 6.

Zoldos Béla.

*** Egy kereskedőségöd üngylikossága.** Novotini István eskót illetésből 19 éves ifjú, Brosz Gyula ezúttal kereskedő életben nem segéd működött. A fiatal ember elanté teljesen bírt főnöke bizalmát, mit kifogástalan magaviseletével megérdemelt. Mióta azonban egy zótánlányka megveszte szívet, s a kát hamis nő szem rájává lett, eddigi magaviseletét teljesen megváltoztatta. A szívében fölebrét ezen serelem sodora olyan helyre hozta, és késztette olyan eszelvénynek elkövetésére, melyek eszéltam vesztét okozták. Ugyanis imadotja érdekében az eddigi becsületes ifjú tulköltekezett, s hogy költségeit fedezze büntetésre kovárt főnöke ellen. A főnök természetesen hamar észrevette a bűnös fárkodást, és hogy e miatt az ifút börtönbe nem vettette, csak annak tisztes szülei iránti kíméletből tette. De igen is azt meglette a szigorú, igazságos főnök, hogy nem akarván más kereskedőt társát megcsalni bizonyítványra borítva egész híven, hogy miért bocsájtotta el Novotini. E miatt a magáról megföldözött ifjú nem kapott sehol alkalmazást. Túrte egy darabig ezt a ledázó életet, de végre a legvégsőre határozta el magát. Huszágyi kóden fogvart fogott maga ellen és agyonlőtte magát. Bűzlőn meghalt. Este tulo példán szolgáltalt.

*** Kántor választás Adán.** Adán a jövő héten kántor választás lesz, mely állásra mivel elég jövedelmű, sok a pályázó. A „Zentai Közlöny” erre vonatkozólag a következőképpen írja: „Mi úgy vagyunk értesítve, hogy a sok folyamodó közül legelőbb kiutalása van eddigié Pinter Matyas b-tordai kántornak, akit szótöknek, ki a purlatasa valóban érdemes egyen is, akár kántori, akár egyéni karakterét tekintve. Eltekintve attól hogy Pinternek a természet igen kellemes hangot adott, ő még mint kiváló zeneszerző is ismeretes a zenei világban. A többiek közt adatai közt Nándor és Bárd (bárd) pesti zenei kiadó (ezig) hét magyar népdalt. Mindezek oly teljes tulajdonok, mik előbb a derék alábbi bizonyára meghajlunk s kántornak választják Pinter Matyasot.

*** A középkerek iskolák bizonyítványai.** A helymüszter rendeletét kiadott az összes fővárosi tanácsokhoz, melyben közli, hogy a budapesti Aranyosi-féle magán középkereskedelmi iskola, a homonai polgári iskolával kapcsolatos középkereskedelmi iskola továbbá a nagyzevői, szombathelyi és közvármári polgári iskolákkal kapcsolatos középkereskedelmi iskolák, valamint a nagyzevői ir. középkereskedelmi iskola, és a brassói közkereskedelmi iskola feltekett azon intézetek sorába, a melyeknek érettségi bizonyítványa a kvalifikáció szempontjából a főgymnasiumok és főreáliskolák érettségi bizonyítványával egyenlő tekintet alá esik.

*** Újabb intézkedés a kivándorlás ellen.** A helymüszter egy újabb erélyes az amerikai kivándorlást megakadályozó intézkedéssel értesítette a hatóságokat. E szerint az összes alábbi helyi vállalatok elhatározták, hogy a Magyarországról Amerikába menő utasoknak csak I. és II. oszt. helyet adnak, s így a szegényebb kivándorlóknak csaknem teljesen lehetetlen az útutazás, mert ezek csak a III. oszt. olós fedéltek használhatók.

*** És huszonöt ó magasból.** A Péterváradon állomásra 20. ezrednek egy kőzárkára hamvazó szerdán kissé több órára a várban. Estéle felé után indult Újvidékre hogy 9 órára telt meg a várban. Bar nem állt legbiztosabban lában, s az egész világ forgott körülötte, hogy ügyelett bajjal mégis csak fog juttatni a várba. De állig hogy fejt volt, az egyensúlyt elvesztette s a vár falra legurult a országúra. A magasság s honnan leessett, körülbelül 25 ó volt. Mindenképpen a hírt olvasás azt hívti, hogy most a szegény kőzárkának összesen ötlete melett fölött fogok keseregni. Pedig erre csak egyáltalán nites mert az „Újvidék” szerint a haka esteben „még csak meg sem ütötte magát”. És után felkelt és sárba ment fel a várba, a hova válamint 9 óra előtt, tehát még fölött felelt. Hiába nemcsak a gyermekek de az atának emberek is, külön őrangyal védelme alatt állának.

Henneberg G. (es. kir. udvariszállító) **szelyomgyára Zürichben,** privátmegrendelések követelményű azly: tekete, fehér és szines szelyomzókot, méterenként 45 krtól 11 ft 65 krt postabér és vámentesen, sima, eikos kezakozott és mintazottak, damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző szín s árnyalatban). Mintak postaföldalóval hűdnek. Szavazza czimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

CSARNOK.

A Garai úr 1500 frtja.

Történt pedig, hogy Garai úr elesett, a miben elvégre nincs valami rendkívüli dolgot, mert a többi között elestem én is, te is, ő is és esztünköl nemcsak, hogy a fővárosi lapok, de még a Vágóhelyi Kúrt se referált. Garai urat kőzben nem ismertem senki sem, mielőtt elesett; halkana tette őt híressé, de nem annyira a bukás, mint a fájdalomja, amit kapott; de még ez sem annyira, mint az a tény, hogy ő a fájdalomját fiatal tehetségesség szünet, a melynek felszegésére akarta felhasználni s pályadíjat ajánlotta fel részben a nemzeti színháznak, részben a népszínháznak. Mert aki valaha próbálta a kezdet nehézségeit, az bizonyára tudni fogja, hogy milyen nehezen acceptálják egy a színpadok, mint a szerkesztők közli műveit, míg ha egy elnyert pályadíj protekciójával mutatják be magukat, könnyebben boldogulnak. Azt hiszem, erre gondolt Garai úr is, mikor elesett, illetve mikor a fájdalomját pályadíjjal tüzte ki. Legyen az ő fájdalomja másoknak öröme!

Villámsebességgel terjedt el Budapesten a pályadíj híre. 1500 pengő, az ördögbe is, nem volna rossz és fejében szebbnél szebb, ragyogóbban ragyogóbb vizigátek tervek merültek fel, sőt már annyira haladtak, hogy a czimet is megcsináltak s most még csak a darab kellett hozzá, hogy zsemben vándoroljon az 1500 ft, a diésőség, a hírt és ami fő, a Kohn és Kleppesz már-már szemtelenedni kezdő szellemzetét végre lerázással magamról. — Hallja, mivel tartozom magának? — Kétszázhatvan forint.

Vissza tud-e adni egy ezresből. Képelem mennyire meg lesz leve Kohn ur a kérdéstől, mert ez a kérdés imponál. Uraim, én becsületiszavamat adom önöknek, hogy bár három f nyomja vállamat, soha sem voltam még abban a helyzetben, hogy valakinek a kérdésel fordulhatna volna. En azt hiszem, hogy az, aki a kérdést felteheti, ipso jure egy fejfel magasabb, mint más közönséges halandó. Ezen egy fejfel magasabb egyének közé tartozik úgy látszik Garai úr és az ő révén én is, mert a vizigátek czime már is meg van, csak a darabot kell megcsinálnom hozzá. De a nyitni routine van, ha az ember pályadíjat akar nyerni minálunk Magyarországon, a jó darabon kívül más lényeges faktorok is kellének oda, t. i. a jó barátok.

Megyek a Pannoniába s miután már elég darabomat visszautastották, egykor kemény derekam megtanult hajolni, szókimondó színt megtanult a kritikus urak képzelt vagy létező éreinyére diésnyimuskot zengen s annyira vittem, hogy a mulkiori akadémián pályázatom már két szavazatot is nyertem, mit a türelmetlenkedő Kohn és Kleppesznek tudomására jutattam, de ők ezzel egyáltalán nem voltak lecsendesíthetők. De

boesánat kedves olvasó, hogy miniat elértem a tárgyalt s a Kohn és Kleppesz ezerszel szótök, holott a Garai úr 1500 frtjának a themám. De hiába, a történt tények azt látnak bizonyítani, hogy az én nevemet a Garai úr 1500 frtjával el lehetett választani, de a Kohn és Kleppesz 270 frtjával nem. En pedig, úgy látszik, nem vagyok arra praedestálva, hogy valakinek ezt a kérdést intézzem: Tud-e egy ezerszel váltani? De gyérünk a Pannoniába. Ott látom Lajcsi, ki szemelista drámban Oh, mert nem csak ott, — égge, — speciál-speciálizáltak vannak, léteznek dráma, azokivül vizigátek speciálizáltak is. Lajcsi szótök volt.

»Mi baj hékás?«
»Új le barátom, majd elmondom. Leültem s míg Francz egy meg nem rendelt piccolót, melynek már fel órája keres gazdát, kábátommal előzőleg vele befőrescentve, elém tés. Lajcsi köszörülti torkát, ami nála mindig azt jelentette, hogy valami fontosat akar mondani.
»Tudod, hogy Garai vizigátekra tűzött pályadíjat! En meg drámaíró vagyok.«

»Hát, pech! — mondom én, — hát mit fogsz csinálni?«
»Itt örök vizigátekot. Tudod a mult pályázatom azt írták rólam, hogy drámaír nem talantom. Hatha igazuk van? Hány genie tudta pályája kezdetén, hogy mihez van tehetségét? Meglátod Palkó, a Garai Károly esete még irdalomtörténeti jelentőségű lesz és a huszadik század matursai vizan fogják recitálni: mert Károly esete fordulatot jelent vizigátek-irdalomunkban, mert ékkor tñnt fel Illésházi Lajos, a mult század epochális embere.«

Gyűlölti kezdtem ezt az embert, ki Garai Károly 1500 pengőjéért s a vele íssekötött híré s diésőségével vizigátenyemet készíttetett akarta tenni S mikor haza mentem, vizigátekommak választottam más czimet s a czimhez iparkodtam más néssé csinálni, de kőzbe-kőzbe fölemben hallottam csengen a vesztés jóslatát, melyet a huszadik század matursai vizan fognak recitálni: ékkor tñnt fel Illésházi Lajos!

En nem vagyok trüf ember, én nem bánám, ha Illésházi Lajcsi máskor tñnt fel, de azt a gondolatot, hogy malheurénem vizigátekra van talentuma, nem tudtam elűzni. S e gondolat nem engedett dolgozni. Husk darának a czime meg volt, mire a pályazati határidő lejárt s nekem nem maradt más vigazom, minthogy talán Garai Károly úr a fog eszti, ujira fájdalomját fog kapni és ezuttal már a legkínáltabb vizigátekime fog pályázatot hirdetni. Akkor talán győzni fogok, mert ebben a genreban sem a termékek kitűnéségét, sem a mennyiségét illetőleg nincs versenytársam.

Ott voltam, mikor a fájdalomdíjat kiadták. Valami fiatal kezdő kapta, aki még csak nagyságos ur, akinek jól esik az ilyen buzdítás és az ilyen ajánló levél, mert szegénynek a darabját másként cöl sem adnák. A nevét talán hallották is: Berzók Árpád. A darabja csúsan meglukott elamnyira, hogy sokan, köztük magam is azon balvékonyban voltunk, hogy jobb lett volna a fájdalomdíjat a közönségnek adni, mely a darabot a harmadik felvonásig meghallgatta, Isten ügyese, megérdemelte volna! De félre az ócsársallal! Fiatal, tehetségese a szerző, a pályadíj csak buzdítás volt nekni, talán még produkál jobbat a nagyságos ur, mire méltóságos ur lesz, amit természetesen úgy a közönségnek, mint a fiatal szerzőnek szívóbb kívánunk!

Radó Pál.

NYILTTER.*)

Tekintetes szerkesztő úr!

Felkérnem sziveskedjek az alábbi feljelentést, melyet egyidejűleg a palankai úr, járásbírószobához benyújtottam, becses lapjában közölni.

Tekintetes kir. járásbírósig fény. osztályához Palánkán.

Nem volt szándékomb, de a társadalm. családom és önmagam iránt tartozó kötelességemért, parancsolás, hogy a midőn Harlikovits Gyula a Palankán 1892. évi december hó 8-án este a Duna végdőlőben történt eset alkalmából a harmadik hónapban, — a mult magam után értesültem, — a tettes kir. járásbírósig előtt könyvta testi sértés miatt feljelentett, én is éljek jogommal és hasonlót tegyek; minélgyorabb ugyanazon esettől kifolyog Harlikovits Gyula palankai jársi szolgabíró, továbbá Nagy Desző kereskedő, dr. Potecsek Janos ügyvéd, Zsandy Zoltán tartalékos honvéd hadnagy, községi irnok és Sigmund Gyula községi irnok ellen az A. által esottat orvosi láttelel slapiun könyvta testi sértés miatt vizsdatvát emelek, illetve feljelentés teszek. Az eset következőké történt: Midőn a feut említett időben és helyen bátyam Mihels Károly Harlikovits Gyulát leköpte, Harlikovits Gyula pedig batyamhoz egy üveget vágott, én abban a pillanatban léptem a szobába, midőn Harlikovits Gyula az üveget batyam felé emelte. En a nélkül, hogy az előmenyire láttam volna, — batyam védelmére kelve, Harlikovits Gyulát az üveg-dobásban megakadályoztam, — mintegy ötszörtenyérrel megfogtam, mire Nagy Desző, dr. Potecsek Janos, Zsandy Zoltán és Sigmund Gyula nem rohantak és Harlikovits Gyulával együtt megmádkodni mely együttes támadás következménye lett az orvosi láttelelben leirt sérülés. Jelen voltak ezen eseten! Csupor Gyula főszolgabíró, Herzeg Károly ügyvéd, Balog György, dr. Nagy Géza ügyvéd, Pollak Zsigsa és Klein Rudó németpalankai lakosok. Mielőtt panaszom kérelmi részét előterjesztsem, az igazság érdekében panaszgésnek tartom Harlikovits Gyula egyéni jellemzésére a következőket, mint súlyosító körülményeket feleleltem. Kezdiódk pedig Harlikovits Gyula diésó multja 1880-ban a templomi térre elhelyezett St. Florian szobor fejét löntette. A vallásos ezrelkekben sértett közönség e miatt zigóldott és megtelele elégtételt követelt, a mi azonban elmaradt, mert ha hogy lehetne egy Harlikovits Gyulát, a ki Sándor Béla főispán rokona, Jánosdi Lereset alá fogott. Es volt a kedélyek leillapításának Harlikovits Gyula misnap nem volt Palánkán látható, mert Budapestre utazott. A Cserenkán megjelent „Orient” czimű hetilap 1890. szeptember hó 21-én kelt 38. számában a következő ezikk latott napvilágot:

„Berthler Herr Redakteur! Unter dem Titel: „Bergeren des Palankar Stuhlfüßlers“ komme ich, Sie zu erfragen, folgendes von mir in Ihrem werthe, Waite angeführten und zu veröffentlichen: „Es ist hier schon die traugliche Einführung, daß wo immer etwas Unzivilisiertes vorkommt, am meisten der jegige heilige Herr Stuhlfüßler Julius Karulovits bati die Spannung ist. Vor einigen Jahren war es der Fall, daß er den Simon Stelberger jung durch seine Unwissenheit so weit griffen hat, daß ich thätig an ihm den Herrn Stuhlfüßler zu befragen, und auch hierauf adt Romate Herrin abließen mußte. Weiter hat es es bei einer Weiterkunft so weit gebracht, daß ich hier Herr Stelber durch seine Intrigen mit Herrn Lieutenant Graf Sadih befallen mußte, aber als die Frau ihn getroffen hatte, so mußte er wegen unreiner That und überhaupt so lange Herr Lieutenant Sadih hier war, vor Aufzugimmen das Bett hüten. So ist auch der Fall vorgekommen, daß Herr Karulovits einen Schuphauer-Schiffen antaqtete und bei der Gelegenheit im Janie des Herrn Gabriel Feldner das Aufstufwerk eingegründet hat. Alles dies jetzt nur menflich, jezt kommt die Reihe an die Symden! Sogar den jezt der jegige Herr Stuhlfüßler Karulovits die Ruhe. Am 6-7. d. M. vor Herr Stuhlfüßler Karulovits bei dem

*) E rovast alatt közöltékert nem vállal felelősséget a szerk.

„Báner-Gesetz im Hotel „Zemau“ anwesend und war dort Niemand, der ihm etwas in der Weg gelegt hätte, so mußte er idon in seinem Zimmer Durchdringung nicht was Stücker, als wenn dort liegendes Brauflüßler (Gyula) zu schlagen, und als bier muß, so zog er Revolver, gleich um das ruhige Thier zu, paßt es bei der Schanze und feucht gegen den Kopf bestlehen einen Schuß, welcher gütigendlich bei Herrn Stelber nicht genug war, und anstatt zu tödten, verlor er selber blut; dies Alles in Ögrenzpart von circa 30-40 Minuten! Wenn das ein Herr Stuhlfüßler im Stande sein kann, was soll denn eigentlich ein Petrosits Neja oder Sijafov Bain machen, wenn dieie ins Wirtshaus gehen?“

Es hogy ezen eziken foglalkalt halgatással beismerte. Ezek után kérem B. alatt valót gyűvedem által a tekintetes kir. járásbírósig: meliösszesek panaszom tárgyalására Harlikovits Gyula, Nagy Desző, dr. Potecsek Janos, Zsandy Zoltán németpalankai és Sigmund Gyula szilbasi lakos vádlottakat, továbbá Csupor Gyula főszolgabíró, Mezey Károly ügyvéd, Balog György, dr. Nagy Géza ügyvéd, Pollak Zsigsa és Klein Rudó németpalankai lakosok tanúkat és engem képviselőmmel együtt megidéznél, vádlottakat az 1878. évi V. t. c. 301. §-ba utóköz, a 302. §-szerint büntetőndön könyvta testi sértés vétségében vétkesnek kimondani és a felsorolt súlyosító körülmények tekintete vételevel megbüntetni és az alábbi költségek megfizetésében elmarasztalni.

Tisztelettel
Michels Gyula.

Ez még ezen Harlikovits Gyula, a gyáva hősé ezen becses lap 1892. december hó 15-án 101. alatt kelt számában megjelent nyilatkozatában nem érti allitani, hogy hősötletbeli ügyeit a lovagiaság szabályai szerint eltekintve és feputajított a biggadt közönség és az illetékes hatóságok ítélete birta. A palankai közönség azonban mindenképen ellenközörlő van meggyőződés és hogy milyen tisztelékeny örvend Harlikovits úr, erre nekze elég bizonyítást szolgál az „Orient” czimű lapban egy palankai polgárember részéről közzétett nyilatkozat.

Most pedig tudja meg a varmegye közönsége és tudja meg a varmegye tisztikar, hogy Harlikovits Gyula milyen bátor és lovagias ember, a ki én a megvetésnél többre nem becsölök.

De nemcsak hősötlettel tñnt ki eddig Harlikovits úr, hanem most már a roka természetétől tñt magára és ravaszokból. Ugyanis midőn a németpalankai előjárás a mult évi december hó 8-án történt esetet a palankai szolgabírósságnál bejelentette, ennek tárgyalása alkalmával az ügyet megszüntetni kérte, mert ha én meg is lennék büntetve, azt ő magára nézve elégtelenség nem tekintheti. És mégis így nyilatkozat dacára a harmadik hónapban lenyírt feljelentést tett ellenem, azon számításból, hogy a 3 hónap alatt megtelelt magam indiványozási jogomtól elessem, hogy így ő könnyű szerrel szabaduljon a bajtól.

Maradtam Palánkán, 1893. évi február hó 30-án a tekintetes szerkesztő úrnak kérek szolgálja.

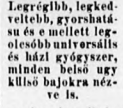
Michels Gyula.

Hirdetések.

A valódi angol

„Csoda balzsam”-nak

gyógyulni forrás **Thierry Adolf gyógyszerész** az „Órangyal”-hoz (Schutzengel) czimű gyógyszerészárban, Progradán, Horvátországban lakik. **Minden egyes Iveskeke** város czimzessel van ellátva, melyen az itt látható védjegy rajt kell lenni. Az országok s városok között egyebetől utánzások, roszhatánk vagyvalók határbe szorítandók illetve visszautasítandók, — mert csak az igazságos állítások. A mely helyen főlk raktírom nem létezik, ott kerem a n. e. közönséget — sziveskedjek hoztam. — **Thierry Adolf az „Órangyal”-hoz czimzett gyógyszerész** tulajdonosa Progradán. — **Rohkott: Szavanyúvíz-forrás mellett** — fordulni, a honnan a megrendelések utánvet vagy a pénznek előre történt beutalás mellett, ládásokban jó becsoomagolva és kíméletesen küldenek meg a következő árak mellett: 12 kis vagy 30 nagyobb üveg — 1.80 60 — vagy 30 nagyobb üveg — 6.08 Bóna vagy Hercegovinába szállítva 2 frt 30. —

Legfröbb, legkedveltebb, gyorshatású és a legelőbb gyógyhatású és hűz gyógyszer, minden helysü egy küllő bajokra nézve is.

A hamisítók által hamisított szavanyúvíz tulajdonosa Progradán jognomál fogva és védjegyem alapján üldözöm. **En balzsam elörendő szakterfak által megvizsgálva egészségének találatlan annak terjedése a magasságos kormány által engedélyeztetett 5782 B. 6108. számú rendeletével, — mely hely-államit különösen is érvényesít.**

Thierry Adolf gyógyszerész

az „Órangyal”-hoz czimzett gyógyszerész tulajdonosa Progradán Rohkott-forrás mellett Horvátországban.

1923. sz. 82. tveki. 892.

Árverési hirdetményi kivonat.

A zombori kir törvényeszk mint telekönyvi hatóság közhírre teszi, hogy Poppovits szűli, Drakulits Darinka zombori lakos végrehajtónak Huber Frigyes és társai neorudfi lakos végrehajtást szenvedő elleni 450 frt tőkötvetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényeszk (és járásbírósig) területén lévő s ó-szicváci 1191 számú tjkönyben Huber Frigyes és neje szűli, Müller Krisztina nevén álló s A f alatt foglalt (8008.8009 fr számú 1 hold 640 []-öl szőlőre 724 frbtan továbbá az ó-szicváci 1192 számú tjkönyben és ugyan azok nevén álló A f 1 s 531 fr s 457 ól számú házra és 300 [] ól beltelkes és 1626 fr számú 580 [] ól pótkertel együtt 223 frbtan, végül az ó-szicváci 1161 számú tjkönyben egyedül Huber Frigyes nevén álló s A f. foglalt 7983 fr számú 400 [] ól szőlőre 270 frbtan ezenmel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1893 évi márczius hó 20-ik napján déli óltól 10 órakor ó-szicváci községánál megartatandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladni fognak.

Árverezeni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-oz.

